

4. Токмакова І.В., Шатохіна Д.А., Мельник С.В. Стратегічне управління розвитком підприємств в умовах цифровізації економіки. Вісник економіки транспорту і промисловості. 2018. №64. С. 283-291.

5. Швиданенко Г.О., Кирилюк О.В. Цифровізація як перспективний напрям асиметричного розвитку підприємства. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2018. №5(2). С. 173-177.

Чжан Чао

аспірант, спеціальність 051 «Економіка»

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ПРІОРИТЕТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Становлення інноваційної моделі розвитку економіки в світі супроводжується активізацією прояву територіальних асиметрій. Так, у межах територій, де зосереджено потужні інноваційні центри розвитку й прийняття рішень, наукові й освітні інституції, осередки генерування знань тощо, концентрується все більша частина найбільш прибуткових бізнесів, фінансового капіталу і людських ресурсів. Водночас, інші території піддаються підвищеному впливу деструктивних процесів, економічних, соціальних та екологічних ризиків, виконуючи роль постачальників дешевої сировини й ресурсів [1]. Отже, актуалізується потреба вирішення нагальних питань забезпечення оптимального й збалансованого розвитку територій відповідно до ключових пріоритетів інноваційної моделі економіки.

З-поміж найбільш вагомих чинників, що визначають спроможність інноваційного розвитку територій, варто виокремити: рівень розвитку технологій та досконалість законодавчої бази з питань регулювання інноваційної сфери, наявність попиту на інноваційну продукцію (товари, роботи, послуги), забезпеченість інвестиційними та інформаційними ресурсами, наявність людських ресурсів з належним рівнем кваліфікації, досконалість та ефективність управлінської діяльності [3].

Функціями управління інноваційним розвитком територіальних громад у площині тривимірного простору «інноваційний потенціал → інноваційний процес → інноваційний результат», на думку Чикаренко І.А., виступають: «інноваційно-процесна (відтворювальна), інноваційно-інфраструктурна, інтегративно-оцінювальна, управлінсько-антикризова, інноваційно-інструментальна, інформаційно-комунікаційна, моніторингу та зворотного зв'язку» [6].

До ключових напрямів забезпечення інноваційного розвитку регіонів фахівці відносять стимулювання впровадження новітніх технологій та інтенсифікацію підприємницької активності, інвестиційні вкладення у формування інфраструктури, застосування управлінських інновацій та досягнень цифрової економіки на територіальному рівні, сприяючи тим самим економічному зростанню, створенню високопродуктивних робочих місць та підвищенню якості життя мешканців певних територій в цілому [4]. Також на часним пріоритетом сьогодення є розвиток соціальних інновацій, що трактуються як «нові ідеї, реалізація яких сприяє задоволенню соціальних потреб населення, зміцненню соціального потенціалу, досягненню соціального, економічного та культурного ефекту» [2]. Не менш важливою на сьогодні є й екологічна компонента інноваційного розвитку територій, що передбачає «збереження й відновлення навколишнього середовища регіону, природного стану екосистем та мінімуму ентропії» [5].

Таким чином, пріоритети інноваційного розвитку територій у сучасних умовах у широкому розумінні варто класифікувати на економічні, соціальні та екологічні. Водночас,

слід враховувати обов'язковість комплексного підходу під час планування процесів інноваційного розвитку територій та можливості досягнення ефекту синергії завдяки підсиленню взаємного впливу заходів регуляторного впливу.

На наше переконання, ключовими пріоритетами активізації інноваційного розвитку територій в умовах сучасних реалій виступають: запровадження стратегічного підходу при формуванні планів, проєктів і програм розвитку територій; всебічна оцінка, аналіз і прогнозування як наявного потенціалу інноваційного розвитку територій, так і його результатів; раціональне та ощадливе використання всіх видів ресурсів певної території; підвищення інвестиційної привабливості територій, залучення додаткових інвестиційних вкладень, включаючи кошти вітчизняних і зарубіжних інвесторів, міжнародних фондів; використання досягнень цифрової економіки та широке застосування новітніх інформаційно-комунікативних технологій в інноваційних процесах; запровадження smart-підходів і smart-технологій; розвиток взаємовигідних партнерських відносин з усіма категоріями стейкхолдерів, включаючи наукові і освітні установи; акцентування уваги на розвитку інноваційної інфраструктури, у тому числі соціальної; дотримання екологічних пріоритетів при складанні планів і проєктів інноваційного розвитку та ін.

Література:

1. Бубенко П.Т. Інноваційна складова сучасного територіального розвитку. Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проєктами. 2015. №2. С. 18-22.
2. Куценко В.І., Кінаш І.П., Євтушенко Г.І. Соціальні доміанти як осередок розвитку територіальних громад на інноваційній основі (синергетичний аспект). Економіка природокористування і сталий розвиток. 2021. №10. С. 87-97.
3. Назарук М.М., Галянта Л.А. Соціально-екологічні передумови розвитку інноваційного природокористування в територіальних громадах Львівщини. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія: Екологія. 2022. Вип. 26. С. 66-74.
4. Петрецький І.І. Інфраструктурне забезпечення інноваційно-інвестиційних процесів розвитку сільських територій: зарубіжний досвід і напрями його імплементації. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка. 2022. Вип. 2. С. 52-59.
5. Писаренко П.В., Самойлік М.С., Диченко О.Ю., Ноженко Ю.М., Рубан Ю.В. Методичні засади впровадження еко-інновацій у контексті сталого розвитку сільських територій. Вісник Полтавської державної аграрної академії. 2020. №4. С. 135-141.
6. Чикаренко І.А. Інтегрована модель системи управління інноваційним розвитком територіальних громад. Аспекти публічного управління. 2015. №9. С. 81-90.

Sochynska-Sybirtseva I.

PhD in Economics, Associate Professor
Central Ukrainian National Technical University
Kropyvnytskyi, Ukraine

CONTEMPORARY TRENDS OF INNOVATIVE AND INVESTMENT TRANSFORMATIONS OF THE HR-MANAGEMENT SYSTEM

The realities of today in Ukraine and the world demonstrate that in the face of external challenges and threats, it is almost impossible to preserve the human resource and successfully develop within the framework of the traditional HR-management system. Every day we receive evidence of the uniqueness of human capital, the preservation and enrichment of which determines the viability of not only individual companies, but the country as a whole. This state of affairs